

„Moja hoja na Triglav“, napol popis, napol humori-
stična novela; izšel je l. 1897. v Knezovi knjižnici.

Rajni Mencinger je bil blag človek. Kakor njegovi
spisi, tako je bilo tudi njegovo zasebno življenje prožeto
s plemenitostjo, veselo dobrohotnostjo ter upanjem v
Previdnost; sam se je najlepše označil z nagrobnim na-
pisom, ki si ga je tako sestavil: „Tukaj počiva advokat
Janez Mencinger. Pravdo svojega življenja je začel
l. 1836. in jo nedovršeno končal l. 1912. Bodi mu sodba
milostna!“

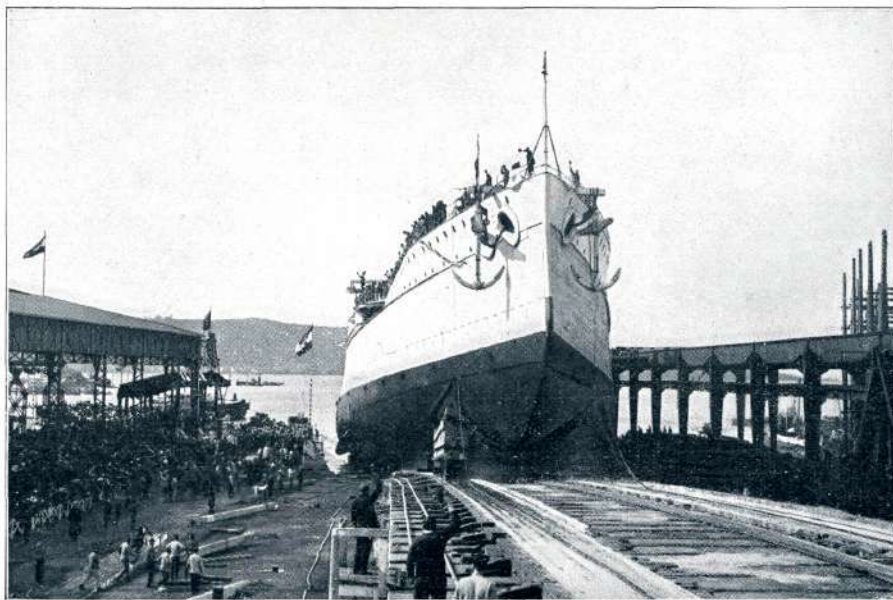
Ljudski oder.

Dr. Krekove „Tri sestre“ tvorijo pri nas svetlo
točko v silni revščini preprostih iger za manjše odre.
Tipi iz naroda stoje pred nami tako živi, da jih ume
takoj popolnoma vsak, kdor pozna naše kmetško živ-
ljenje. Orel in France sta dva trdna moška stebra,
ob katera buta zastoj komično-resno valovje ženskih
sitnosti in zvijač. Njiju mirna in samozavestna vlada
pripravi vihrave ženske do prostovoljnega zaključka:
„Mož je glava!“ Pravijo, da je igra sirova. Toda
glavna vsebina igre obstoja deloma v tem, da se grčava
Špela izpreobrne v ljubeznivo ženico. Lep kontrast
k Orlu in Francetu pa tvori organist, ki v svoji
mehki nravi komaj uide prav neslavnemu podlož-
ništvu v lastni hiši, da ga ne spravi pravočasno Orel
na pravo pot. Uprizoritev te igre na „Ljudskem odru“
meseca marca t. l. je bila srednja, tako da ne moremo
govoriti o preveč posrečenih, pa tudi ne o ponesrečenih
vlogah. — Pravi kontrast k „Trem sestram“ so Grillpar-
zerjevi: „Morja in ljubezni valovi“, ki smo jih
videli v razprodani hiši prvikrat dne 10. marca. Po
poročilih v „Slovencu“ posnamemo, da se je za igro
vršilo nad šestdeset skušenj pod vodstvom g. primarija
dr. Robida. Uprizoritev je pokazala, v koliko je „Ljudski
oder“ že kos klasični drami. — Z uspehom smo lahko
zadovoljni. — Pripomnimo pa par splošnih stvari.

Ali se je izplačal trud,
ki so ga imeli igralci in re-
žiser z uprizoritvijo te igre?
Po našem mnenju samo de-
loma. Govorilo se je na odru
mnogokrat tako tiho, da ni
bilo mogoče slediti. Stalen
napor, slediti tihemu govor-
jenju, pa utruja gledalca. In
če gledalec pri taki psiholo-
ški drami približno tretjino
misli presliši, izgubi študija
sama svoj učinek, ostane le
malo več kot zunanji okvir.
Dejanje razume samo tisti,
ki je dramo doma preštudi-
ral. Taki pa so prav redki
in — silno izbirčni. Zado-
voljiti jih more samo uprizori-
tev z izvežbanimi umetniki,
ki gledalcu izpopolnijo nje-
govo umevanje umetnine. O
tem pa v celoti pri nas niti
ne more biti govora. — In
ti verzi! Tudi lepa prestava
drame v verzih niti izobra-
žencu od daleč ne nadomesti

originala. Na poti iz originala v prevod se izgubi
vedno premnogo prvotne lepote. — Zato precej gle-
dalcev iz krogov izobraženstva ni vztrajalo do konca.
Vzrok temu je bil tudi ta, da traja igra nad tri ure. —
Predstavo so ponavljali dne 19. marca ob štirih po-
poldne. Udeležila sta se je tudi deželni predsednik
baron Schwarz in grof Chorinsky. —

Dne 24. marca je nastopil na „Ljudskem odru“
vdrugič g. Verovšek kot gost v izvirni enodejanki
„Kljubovalci“ (spisal Homunkulus) in v Murnikovi
burki „Napoleonov samovar“ kot Drenovec. „Klju-
bovalci“ obdelujejo zanimivo snov; osvobojenje inteli-
gentnega človeka, ki živi v malem mestu, more ma-
lomestnih predsodkov in strahu pred časopisjem. To
misel je avtor utelesil na dr. Hrastovi rodbini, ki je
s stališča škandalazeljne množice diskreditirana, ki pa,
opirajoč se na izpričevalo svojega srca, ponosno klju-
buje svoji okolici. V oceno drame same se na tem
mestu ne moremo spuščati. Uprizoritev je bila deloma
prav dobra, deloma srednja. Da je g. Verovšek na-
redil iz svoje vloge, kar se je dalo, tega ni treba
posebej omenjati. Uprizoritev „Napoleonovega samo-
vara“ pa je odločno stala precej nad nivojem dile-
tantskih predstav. — Na cvetno nedeljo in velikonočni
ponedeljek smo videli na „Ljudskem odru“ zopet slo-
vensko noviteto. Igrali so „Dekle z biseri“ v šestih
slikah, katere je priredil po znanem romanu frančiškan
dr. Gvido Rant. Dramatizacija tako obširnega romana
z bogato vsebino je težka stvar. Poltretjo uro tra-
jajoča uprizoritev nam more podati samo glavno
ogrodje dejanja. Ako izide dramatizacija v tisku, bo
mogoče izpregovoriti o njej več na podlagi primer-
janja z romanom. Prizore iz dobe prvih kristjanov
gleda naše občinstvo rado. O tem so pričale tudi ova-
cije, ki so jih gledalci ob premieri opetovano prire-
dili navzočemu avtorju v dobro obiskani hiši. — Čas
za študiranje tega igrokaza je bil odmerjen prav
pičlo: samo en teden. Zato pa je uprizoritev jasno

BOJNO LADJO „TEGETTHOFF“ SPUSČAJO V MORJE.